

Til brug for analysen i denne redegørelse har man lagt hovedvægten på følgende systemer, der i sammenhæng spiller den afgørende rolle for administrationen og kontrollen med anvendelsen af P&T's personalemæssige ressourcer:

Budget- og regnskabssystemet,
Bemandingsplanlægningssystemet,
Lønnings- og produktionsaftalesystemerne.

I det følgende belyses hvert af disse systemer for sig, selv om de i væsentlig grad hænger sammen.

Ud over disse systemer indgår der naturligvis i styringen en række hjælpemidler, der producerer data til brug i ovennævnte systemer eller modtager data fra dem, herunder statistiksystemer, analyse- og nøgletalssystemer, etc. Disse styringsmidler er ikke taget op til nærmere behandling i denne forbindelse.

V. Budget- og regnskabssystemet.

A. Indledning.

113. I mange offentlige institutioner foregår den overordnede økonomiske styring hovedsagelig på basis af de data, der produceres af institutionens budget- og regnskabssystem.

I P&T er man som nævnt foran i færd med at opbygge et nyt budget- og regnskabssystem til afløsning af det hidtidige mere traditionelle system, og netop i 1980 har man befundet sig i en overgangsfase, hvor store praktiske vanskeligheder gjorde sig gældende.

I de følgende afsnit beskrives kort regnskabssystemet indtil 1980 og forberedelsen af det nye system. Endvidere det nye systems opbygning og idriftsætning.

Der redegøres herefter for de vanskeligheder, der har været forbundet med regnskabssystemets drift i 1980 og dermed for systemets anvendelse ved udgiftsstyringen.

Endelig fremsættes nogle bemærkninger om rigsrevisionens vurdering af systemet og dets fremtidige udvikling. I denne forbindelse omtales betydningen af en udbygning af P&T's interne revision.

B. Regnskabssystemet indtil 1980 og forberedelsen af det nye system.

114. Regnskabssystemet var indtil 1980 temmelig traditionelt og af en type, der af de fleste institutioner og virksomheder af P&T's størrelse for længst er blevet forladt.

Føringen af bøger, kontokort m. v. samt udarbejdelse af regnskaber, regnskabsoversigter, budgetafvigelsesrapporter og lignende foregik i vid udstrækning manuelt.

Kontiene i P&T's kontoplan var i realiteten underkonti af standardkontiene i statens standardkontoplan, hvorfor udgifter eller indtægter på en bestemt standardkonto fremkom ved sammentælling af saldiene af et antal konti i P&T's kontoplan.

Med virkning fra 1. april 1977 blev P&T's kontoplan ændret, så hver konto blev opdelt i indtil 3 underkonti vedrørende »post«, »tele« og »fælles«. Der kunne herefter direkte på grundlag af den regnskabsmæssige registrering opstilles delregnskaber for disse 3 områder af P&T's virksomhed. De tidligere års tilsvarende delregnskaber var baseret på kalkulatoriske rentabilitetsberegninger.

For den tekniske tjeneste i telesektoren, dvs. stort set hele denne sektor, blev der den 1. april 1965 indført et internt omkostningsregnskab, som i princippet førtes ved siden af og uafhængigt af finansregnskabet. Der skulle derfor foretages en dobbelt registrering af de økonomiske transaktioner. Omkostningsregnskabets kontoplan var opdelt efter ansvarsområde, omkostningssted samt omkostningsformål. Herved opnåede man et mere nuanceret billede af omkostningernes fordeling, end finansregnskabet kunne give.

For anlægsudgifter førtes særlige bygge- og anlægsregnskaber. Disse regnskaber var underregnskaber til finansregnskabet og dannede grundlag for regnskabet med de enkelte byggerier, anlægsarbejder og -aktiviteter.

Teledivisionens anlægsudgifter indgik dog i omkostningsregnskabet for den tekniske tjeneste.